

Minister Infrastruktury

Znak pisma: DGW-2.054.54.2025
Warszawa, 27 stycznia 2026

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na interpelację nr 11285 Pośła na Sejm RP pana Jarosława Sachajki, przekazaną dnia 7 sierpnia 2025 r. przez Kancelarię Prezesa Rady Ministrów, w sprawie pilnych inwestycji w infrastrukturę retencyjną oraz wieloletniego planu zabezpieczeń przeciwpowodziowych w kontekście powodzi z 2024 r. i 2025 r., przedstawiam, w porozumieniu z Ministrem Funduszy i Polityki Regionalnej, Ministrem Klimatu i Środowiska oraz Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi, następujące stanowisko.

Odpowiadając na pytania Pana Pośła dotyczące inwestycji przeciwpowodziowych, które zostały zrealizowane w latach 2023–2025 wyjaśniam, że Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie (PGW Wody Polskie) na realizację zadań inwestycyjnych w gospodarce wodnej w latach 2023-2025 wydatkowało około 4 mld zł. Zakończono budowę wielu kluczowych inwestycji służących ochronie ludności i mienia przed powodzią i suszą, a obecnie kolejne zadania są realizowane lub przygotowywane na kolejne lata.

W kwestii realizacji zbiorników retencyjnych informuję, że zbiorniki retencyjne są systematycznie budowane i modernizowane. Od 2023 r. zostały zakończone prace budowlane na nowych zbiornikach przeciwpowodziowych, m.in.:

- budowa 4 zbiorników w Kotlinie Kłodzkiej: Boboszków, Krosnowice, Szalejów Górny, Rزتoki – koszt ok. 993 mln zł,
- budowa zbiorników Malinówka 1, Malinówka 2 i Malinówka 3 w ramach ochrony przeciwpowodziowej Krakowa – koszt ok. 43 mln zł,
- budowa zbiornika Tulce – koszt ok. 19,8 mln zł.

Zakończono również modernizację zbiorników:

- Polder Żelazna – etap I – ok. 125 mln zł,
- Zbiornik Ruda – koszt ok. 16,6 mln zł,
- Zbiornik Wisła Czarne – koszt ok. 22,5 mln zł.

Na najbliższe lata zaplanowane są kolejne inwestycje zbiornikowe, w tym m.in.:

- Budowa Zbiornika Rzymówka – koszt ok. 356 mln zł,
- Rewitalizacja Zbiornika Sulejów – etap I – koszt ok. 157 mln zł,
- Przebudowa zbiornika Dzierżno Duże – koszt ok. 350 mln zł,
- Przebudowa Polderu Żelazna – etap II – koszt ok. 64 mln zł.

Odnosząc się do zapytania Pana Posła dotyczącego prowadzenia nadzoru nad inwestycjami hydrotechnicznymi przez jeden resort wyjaśniam, że minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, stosownie do przepisów ustawy Prawo wodne, sprawuje nadzór nad PGW Wody Polskie, które odgrywa wiodącą rolę w systemie rozwoju inwestycji hydrotechnicznych w Polsce. Zgodnie z art. 354 ustawy Prawo wodne minister właściwy do spraw gospodarki wodnej koordynuje realizację zadań publicznych w gospodarce wodnej, co w szczególności obejmuje zatwierdzanie programów planowanych inwestycji w gospodarce wodnej PGW Wody Polskie oraz programów zadań związanych z utrzymaniem wód oraz pozostałego mienia Skarbu Państwa związanego z gospodarką wodną, a także zatwierdzanie planu finansowego i planów działalności tej jednostki.

Odnosząc się do pytania Pana Posła dotyczącego planów rządu w zakresie wykorzystania środków z KPO lub funduszy REPowerEU na inwestycje w zbiorniki, wały i zapory wyjaśniam, że z uwagi na krótki okres na wykorzystanie środków (sierpień 2026 r.), w ramach KPO nie jest planowane finansowanie dużych, wieloletnich inwestycji hydrotechnicznych, realizowanych przez PGW Wody Polskie.

W ramach KPO przewidziano natomiast realizację inwestycji w zwiększanie potencjału zrównoważonej gospodarki wodnej na obszarach wiejskich, której budżet wynosił 289 mln € (ok. 1 251 mln zł). Za realizację tych inwestycji odpowiada MRiRW. Z informacji uzyskanych z MRiRW wynika, że środki z KPO, w ramach inwestycji B3.3.1 Inwestycje w zwiększanie potencjału zrównoważonej gospodarki wodnej na obszarach wiejskich, przeznaczone są na realizację przedsięwzięć przez gminy lub związki międzygminne w zakresie budowy, rozbudowy, odbudowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych, z uwzględnieniem retencjonowania wody, w tym wykonania stawów oraz budowli zatrzymujących wodę w rowach melioracyjnych.

Ponadto PGW Wody Polskie zrealizowało projekt pn. „Inwentaryzacja urządzeń melioracji wodnych oraz gruntów zmeliorowanych na terenie wybranych Zarządów Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie”. W ramach realizacji projektu dokonano weryfikacji oraz zaktualizowano cyfrową ewidencję urządzeń melioracji wodnych oraz gruntów zmeliorowanych dla obszaru 15 Zarządów Zlewni PGW Wody Polskie. Jednocześnie informuję, że na koniec III kwartału 2025 r. podpisano w ww. zakresie 15 umów na kwotę 74,8 zł mln zł netto. Wydatkowano ponad 3,3 mln zł netto, które są środkami z KPO.

W kwestii REPowerEU informuję, że podstawowym obszarem wsparcia z tego programu są zadania o charakterze energetycznym – m.in. wsparcie rozwoju sieci przesyłowych, magazynów energii, transportu bezemisyjnego czy morskich farm wiatrowych. Z tego źródła finansowania nie jest przewidziane wsparcie inwestycji w urządzenia przeciwpowodziowe PGW Wody Polskie.

Odnosząc się do zagadnienia dotyczącego zbiornikowej pojemności retencyjnej w Polsce informuję, że łącznie objętość retencjonowanej wody w sztucznych zbiornikach wodnych wynosi 4 599,11 mln m³ wody, co stanowi nieco ponad 6,5% objętości średniorocznego odpływu rzeczno. Większość wód jest retencjonowana w zbiornikach o pojemności powyżej 3 mln m³. Największy udział mają zbiorniki o pojemności powyżej 100 mln m³ (11 zbiorników), których łączna pojemność wynosi ponad 2 345 mln m³.

Działania na rzecz zwiększenia retencji zostały zestawione w opracowanym przez Ministerstwo Infrastruktury dokumencie pod nazwą Program przeciwdziałania niedoborowi wody na lata 2022 – 2027 z perspektywą do roku 2030, przyjętym uchwałą nr 152 Rady Ministrów z 22 sierpnia 2023 r. Zostały również podjęte prace w celu aktualizacji Planu przeciwdziałania skutkom suszy (PPSS), który jest głównym dokumentem planistycznym, mającym na celu wskazanie najistotniejszych kierunków działań, które pomogą zapobiec kryzysowi wodnemu w Polsce. Aktualizację PPSS przygotowuje PGW Wody Polskie w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi, ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej oraz wojewodami, uwzględniając podział kraju na obszary dorzeczy. Zakończenie całości prac nad aktualizacją PPSS przewidziane jest w II kwartale 2027 r. Zgodnie z art. 185 ust. 6 ustawy Prawo wodne, aktualizacja PPSS zostanie przyjęta w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej.

Odnosząc się do zapytania Pana Posła na temat inwestycji w nowoczesne systemy zarządzania zlewniami i cyfrowe monitorowanie zagrożeń wyjaśniam, że Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej – Państwowy Instytut Badawczy (IMGW-PIB) w ostatnich latach podjął działania mające na celu rozwój systemów monitorowania zagrożeń powodziowych i minimalizowania skutków powodzi. Uruchomiono nowe narzędzia i produkty m.in. umożliwiające wizualizacje możliwości przelania się wody przez koronę wału przeciwpowodziowego.

W ramach Projektu Ochrony Przeciwpowodziowej w Dorzeczu Odry i Wisły zrealizowane zostało wzmocnienie instytucjonalne i udoskonalenie prognozowania. Działania prowadzone były w IMGW-PIB oraz w centrach operacyjnych ochrony przeciwpowodziowej PGW Wody Polskie, w szczególności w RZGW we Wrocławiu i w RZGW w Krakowie. Zrealizowane w ramach komponentu inwestycji obejmowały:

- instalację nowej generacji telemetrycznych stacji pogodowych,
- modernizację sieci radarów meteorologicznych POLRAD,
- rozbudowę i modernizację stacji hydrologicznych wraz z opracowaniem oprogramowania o lepszych parametrach do symulacji powodzi błyskawicznych oraz udoskonalanie prognozowania tych powodzi.

Równocześnie IMGW-PIB prowadzi dalsze działania rozwojowe, mające na celu podniesienie jakości prowadzonej osłony hydrologiczno-meteorologicznej. Na realizację

planu zadań rozwojowych IMGW-PIB uzyskało środki w wysokości 8,52 mln zł z programu FEnIKS 2021-2027, co pozwoliło w kwietniu 2025 r. na podpisanie umów z NFOŚiGW na realizację dwóch projektów: Zintegrowany system gromadzenia informacji, prognozowania i ostrzegania oraz Budowa systemu ostrzeżeń hydrologicznych przed powodzią opadowymi (w tym błyskawicznymi) wskutek intensywnych opadów deszczu w zlewniach zurbanizowanych i niekontrolowanych.

Ministerstwo Infrastruktury przygotowuje również do realizacji kolejny projekt przy udziale Banku Światowego, Banku Rozwoju Rady Europy oraz środków z funduszy europejskich - Projekt budowania odporności na zmiany klimatu w gospodarce wodnej, planowany do realizacji na lata 2027-2033, który za szacowaną kwotę ok. 1,5 mld € będzie wspierał ochronę ludności i gospodarki przed skutkami powodzi i suszy. Tym przedsięwzięciom towarzyszyć będzie komponent wzmocnienia instytucjonalnego w ograniczaniu zagrożeń oraz monitoringu wód, a także rozwój centrów zarządzania kryzysowego.

Odnosząc się do pytania dotyczącego uwzględnienia „TUZ” jako narzędzia ochrony przed powodzią przedstawiam stanowisko MRiRW, zgodnie z którym resort ten realizuje szereg interwencji mających, poprzez wsparcie finansowe, zachęcić rolników do właściwego gospodarowania wodą i ochrony trwałych użytków zielonych. Płatności do ekoschematów obszarowych, w tym dotyczące retencjonowania wody na trwałych użytkach zielonych (TUZ), dostępne są dla rolników od 2023 r. Szczegółowe warunki i tryb przyznawania płatności uregulowane zostały w rozporządzeniu w sprawie ekoschematów¹. Celem ekoschematu „Retencjonowanie wody na TUZ” jest promowanie retencjonowania wody, które poprawia gospodarkę wodną, a także ogranicza emisję dwutlenku węgla do atmosfery poprzez ograniczenie rozkładu materii organicznej. Od 2025 r. rozszerzono zakres wsparcia w ramach ekoschematu „Retencjonowanie wody na TUZ” o możliwość uzyskiwania płatności także dla gruntów znajdujących się na obszarze objętym normą GAEC 2 dotyczącą ochrony torfowisk i obszarów podmokłych. Ekoschematem „Retencjonowanie wody na trwałych użytkach zielonych” – w kampanii 2023 r. objęto ok. 109 tys. ha. i wypłacono ok. 31,8 mln zł. W kampanii 2024 r. wsparciem została objęta powierzchnia ok. 56 tys. ha, a kwota płatności wyniosła ok. 13,6 mln zł. Łącznie w kampanii 2023 i 2024 r. zostanie wypłacone ok. 45,4 mln zł.

Poniżej przedstawiam stanowisko MRiRW, zgodnie z którym w ramach PROW 2014–2020 oraz Planu Strategicznego WPR 2023–2027 realizowane jest wsparcie, które wpisuje się w koncepcję retencji rozproszonej.

PROW 2014–2020

¹ Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 kwietnia 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków i szczegółowego trybu przyznawania i wypłaty płatności w ramach schematów na rzecz klimatu i środowiska w ramach Planu Strategicznego dla Wspólnej Polityki Rolnej na lata 2023–2027 (Dz.U. poz. 493 z późn. zm.).

1. Poddziałanie 5.1 „Wsparcie inwestycji w środki zapobiegawcze, których celem jest ograniczenie skutków prawdopodobnych klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych i katastrof”. Beneficjentem były spółki wodne i ich związki. Inwestycje obejmowały działania służące utrzymaniu i modernizacji urządzeń melioracyjnych. Od 2017 r. przeprowadzono łącznie 9 naborów wniosków w ramach których spółki wodne złożyły 581 wniosków na kwotę 256 mln zł, zawarto 374 umowy na kwotę 164 mln zł.

2. Operacje typu „Scalanie gruntów” w ramach poddziałania „Wsparcie na inwestycje związane z rozwojem, modernizacją i dostosowywaniem rolnictwa i leśnictwa”. Celem scalenia gruntów jest tworzenie korzystniejszych warunków gospodarowania w rolnictwie i leśnictwie poprzez poprawę struktury obszarowej gospodarstw rolnych, lasów i gruntów leśnych, dostosowanie granic nieruchomości do systemu urządzeń melioracji wodnych, dróg oraz rzeźby terenu, w tym także poprawa stosunków wodnych w zakresie retencji wodnej. Beneficjentem były starostwa powiatowe. Nabory były przeprowadzone oddzielnie w poszczególnych województwach, z wyjątkiem województw: kujawsko-pomorskiego, warmińsko-mazurskiego i zachodniopomorskiego. Pierwsze nabory wniosków zostały uruchomione w marcu 2016 r. natomiast ostatnie – w październiku 2022 r. łącznie złożono 234 wnioski o przyznanie pomocy na kwotę 2,19 mld zł. Podpisano 185 umów na kwotę 1,89 mld zł. Realizacja scaleń gruntów kontynuowana jest również w PS WPR Interwencja I.10.8 Scalanie gruntów wraz z zagospodarowaniem poscaleniowym.

PS WPR 2023-2027

1. Interwencja I.10.8 „Scalanie gruntów wraz z zagospodarowaniem poscaleniowym”. W ramach tej interwencji preferowane będą operacje uwzględniające, inwestycje przyczyniające się do zwiększenia retencji wodnej na gruntach rolnych, tj.

- tworzenie lub odtworzenie śródpolnych oczek wodnych lub zachowanie istniejących mokradł;

- budowa lub przebudowa małych zbiorników wodnych (o łącznej powierzchni co najmniej 500 m²) oraz istniejących urządzeń melioracji wodnych i innych urządzeń wodnych w celu zmiany ich funkcji, tj. zmiana funkcji urządzeń melioracji z odwadniających na nawadniająco-odwadniające.

Do 12 sierpnia 2025 r. złożono w ramach tej interwencji 31 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę ponad 453 mln zł.

2. Interwencja I.10.4 „Inwestycje przyczyniające się do ochrony środowiska i klimatu”. W ramach tej interwencji, można uzyskać dofinansowanie na inwestycje mające na celu ograniczenie presji rolnictwa na środowisko naturalne, w tym m.in. ograniczenie zużycia środków ochrony roślin lub nawozów, ograniczenie emisji zanieczyszczeń, zwiększenie bioróżnorodności gleby, poprawę gospodarowania wodą oraz adaptację do zmian klimatu. Beneficjentami są rolnicy. Rolnik może ubiegać się o wsparcie na inwestycje dotyczące m.in. magazynowania wody opadowej w gospodarstwach rolnych i jej

powtórznego użycia. Pierwszy nabór wniosków na tę interwencję przeprowadzono w terminie od 23 października do 20 listopada 2024 r. Interwencja ta cieszyła się ogromnym zainteresowaniem. W ramach naboru złożono 28 956 wniosków o przyznanie pomocy na kwotę 5 mld 867 mln zł.

Odnosząc się do pytania Pana Posła o pełną mapę potencjalnych „TUZ” zdolnych do nawadniania i okresowego zalewania w dolinach rzecznych wyjaśniam, że MRiRW w przekazanym MI stanowisku nie odniosło się wprost do tego zagadnienia. Jednakże w przekazanym stanowisku MRiRW wskazało, że w przypadku ekoschematu „Retencjonowanie wody na trwałych użytkach zielonych” w aplikacji eWniosekPlus rolnik nie deklaruje upraw we wniosku na działkach rolnych do tego ekoschematu, ani nie wskazuje we wniosku konkretnych działek, które mogą być zalane lub podtopione, a jedynie zaznacza chęć ubiegania się o tę płatność. Informacje potwierdzające wystąpienie zalania lub podtopienia na powierzchniach TUZ przekazywane są przez IUNG-PIB do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (ARiMR). Wykaz ten jest przekazywany do ARiMR w terminie do 2 października każdego roku. Wyjaśniam przy tym, że w zakresie obowiązków ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej nie znajduje się prowadzenie wykazu, w tym map potencjalnych TUZ zdolnych do nawadniania okresowego zalewania dolin rzecznych. Zgodnie z art. 163 ustawy Prawo wodne ochronę przed powodzią prowadzi się z uwzględnieniem map zagrożenia powodziowego, map ryzyka powodziowego oraz planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Mapy prezentują obszary, które potencjalnie mogą zostać zalane w przypadku wystąpienia powodzi o określonym prawdopodobieństwie, bądź w przypadku awarii budowli piętrzącej. Za opracowanie planów zarządzania ryzykiem powodziowym zgodnie z art. 173 ust. 1 ustawy Prawo wodne odpowiada PGW Wody Polskie. Sposób opracowywania planów opisany jest w metodyce dostępnej na stronie <https://stoppowodzi.pl/metodyki-opracowania-apzrp/>. W metodyce nie wspomina się szczegółowo o trwałych użytkach zielonych, tylko ogólnie o działaniach zwiększających retencję. Wymieniane są typy działań jak ochrona lub zwiększanie retencji zlewniowej na gruntach rolnych, ochrona lub zwiększenie retencji dolin rzecznych.

Ponadto wyjaśniam, że w kwestii dofinansowania niskonakładowych inwestycji w zakresie retencjonowania wody na trwałych użytkach zielonych (TUZ) należy zwrócić się bezpośrednio do MRiRW. Natomiast ze stanowiska przekazanego przez MKiŚ wynika, że resort ten planuje kontynuację programu „Moja Woda”, którego celem jest wspieranie indywidualnej mikroretencji wód opadowych przez osoby fizyczne. Na ten cel MKiŚ planuje przeznaczyć około 160 mln zł. Jednocześnie informuję, że ustawa Prawo wodne w art. 395 umożliwia wykonywanie czynności wpływających na retencję, które nie wymagają zgłoszenia, ani pozwolenia wodnoprawnego. Zgodnie z tym przepisem pozwolenia wodnoprawnego albo zgłoszenia wodnoprawnego nie wymaga np.:

- zatrzymywanie wody w rowach, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem, lub terenu znajdującego się w zasięgu

oddziaływania, gdy zakład posiada uprzednią pisemną zgodę właścicieli gruntów objętych oddziaływaniem na zatrzymywanie wody w rowach;

- hamowanie odpływu wody z obiektów drenarskich, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem, lub terenu znajdującego się w zasięgu oddziaływania, gdy zakład posiada uprzednią pisemną zgodę właścicieli gruntów objętych oddziaływaniem na hamowanie odpływu wody z obiektów drenarskich.;

- przebudowa rowów w celu zatrzymywania wody, jeżeli zasięg oddziaływania nie wykracza poza granice terenu, którego zakład jest właścicielem, lub terenu znajdującego się w zasięgu oddziaływania, gdy zakład posiada uprzednią pisemną zgodę właścicieli gruntów objętych oddziaływaniem na przebudowę rowów w celu zatrzymywania wody.

Są to działania niskobudżetowe, które właściciele gruntów mogą samodzielnie realizować.

Odnosząc się do poruszonej przez Pana Posła kwestii zmian legislacyjnych, które umożliwią współfinansowanie projektów retencji z poziomu samorządów i PGW Wody Polskie wyjaśniam, że zgodnie z art. 238 ustawy Prawo wodne jednostki samorządu terytorialnego mogą ponosić koszty inwestycji prowadzonych na wodach stanowiących własność Skarbu Państwa, koszty inwestycji w zakresie urządzeń wodnych oraz koszty utrzymania tych wód lub urządzeń wodnych. Wysokość tej partycypacji jest określana w porozumieniu, do którego podpisania są upoważnione jednostka samorządu terytorialnego i PGWW Wody Polskie. Ponadto zgodnie z art. 187a ustawy Prawo wodne w kosztach projektowania lub wykonywania urządzeń wodnych może uczestniczyć ten, kto zamierza odnosić z nich korzyści.

Jednocześnie informuję, że Ministerstwo Infrastruktury nie przeprowadzało oceny kosztów społecznych i gospodarczych „zaniechań w dziedzinie małej retencji”. Dokument o takim charakterze nie jest wymagany do realizacji przez obowiązujące obecnie przepisy. Jednocześnie wyjaśniam, że osiągnięcie efektów realizacji Programu przeciwdziałania niedoborowi wody w tym m.in. wzrost objętości retencjonowanej wody, wzrost pojemności obiektów małej retencji, zwiększenie udziału przedsięwzięć z zakresu tworzenia retencji wodnej czy zwiększenie społecznej świadomości problemu zmniejszających się zasobów wód i silnej potrzeby ich retencjonowania przez różne dostępne formy, będzie możliwe dzięki realizacji poszczególnych zadań. W Programie przeciwdziałania niedoborowi wody dokonano integracji dostępnych metod retencjonowania wody w celu uzyskania jednego określonego celu, jakim jest zwiększenie retencji w Polsce. Realizacja tego celu będzie stanowiła odpowiedź na problemy z jakimi boryka się społeczeństwo oraz gospodarka w kontekście wyzwań związanych ze zmianami klimatu, zwłaszcza skutkami ekstremalnych zjawisk meteorologicznych i hydrologicznych. Cel zostanie osiągnięty tylko przy zastosowaniu wszelkich możliwych metod oraz zaangażowaniu wszelkich możliwych grup społecznych i dostępnych narzędzi. W realizację powyższych działań, na różnym poziomie i w różnym stopniu, mogą być

zaangażowane m.in.: organy administracji rządowej (MI, MRiRW, MKiŚ) i administracji samorządowej, inne podmioty państwowe (PGW Wody Polskie i Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe), spółki wodne, rolnicy czy też organizacje pozarządowe. W ramach PPNW przeprowadzono analizę kosztów i korzyści wdrożenia PPNW w wyniku realizacji poszczególnych typów działań. Zdecydowanie najważniejszym katalogiem korzyści są korzyści ekonomiczne dotyczące redukcji potencjalnych strat wynikających z niedoboru wody w rolnictwie i innych branżach. Łącznie te dwa elementy odpowiadają za 98% wszystkich korzyści ekonomicznych PPNW. Pozostałe korzyści, takie jak zmniejszenie strat pożarowych powstających w wyniku wysuszenia ściółki leśnej, spadek ilości posuszu powstającego w wyniku wystąpienia zjawiska suszy, redukcja wartości strat w hodowli ryb czy korzyści finansowe w zakresie zaopatrzenia w wodę, łącznie odpowiadają za zaledwie 2% oszacowanych korzyści ekonomicznych wynikających z realizacji PPNW.

W zakresie możliwości wprowadzenia wskaźnika retencji gminnej, jako warunku dostępu do programów infrastrukturalnych, zgodnie ze stanowiskiem MFiPR, pytanie Pana Posła w tym zakresie należy rozpatrywać w odniesieniu do wszystkich programów infrastrukturalnych, a nie jedynie programów infrastrukturalnych finansowanych z funduszy europejskich. Wobec czego dla zapewnienia kompleksowego podejścia przy udzielaniu odpowiedzi konieczne byłoby uwzględnienie stanowiska wszystkich resortów, zapewniających finansowanie dla tego typu infrastruktury z innych źródeł (np. budżet państwa, fundusze celowe, pożyczki, inne). Ewentualne wprowadzenie jednolitego wskaźnika retencji – jako obowiązkowego warunku dostępu do wszystkich programów infrastrukturalnych – stanowiłoby decyzję o charakterze strategicznym i wymagałoby uzgodnień na szczeblu międzyresortowym i rządowym. Należy zauważyć, że kwestia retencji wód opadowych jest już częściowo uwzględniana w kryteriach wyboru projektów współfinansowanych z funduszy europejskich, m.in. w Programie Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027 (w naborach, w których zastosowanie takich kryteriów jest zasadne).

Odpowiadając na pytanie Pana Posła w zakresie skoordynowania działań resortów w zakresie realizacji programu „Retencja TUZ – Bezpieczna Wieś, Bezpieczne Miasto” wyjaśniam, że poszczególne resorty, ich jednostki podległe i nadzorowane, a także jednostki samorządu terytorialnego realizują różne zadania w zakresie retencji, z uwzględnieniem różnych źródeł finansowania działań oraz mechanizmów służących zapewnieniu spójności konkretnych inicjatyw. Jednocześnie deklaruję chęć współpracy z innymi resortami, które realizują zadania z zakresu retencji wód.

Z poważaniem,
z upoważnienia Ministra Infrastruktury
Dokument podpisany elektronicznie przez:
Piotr Malepszak
Podsekretarz Stanu